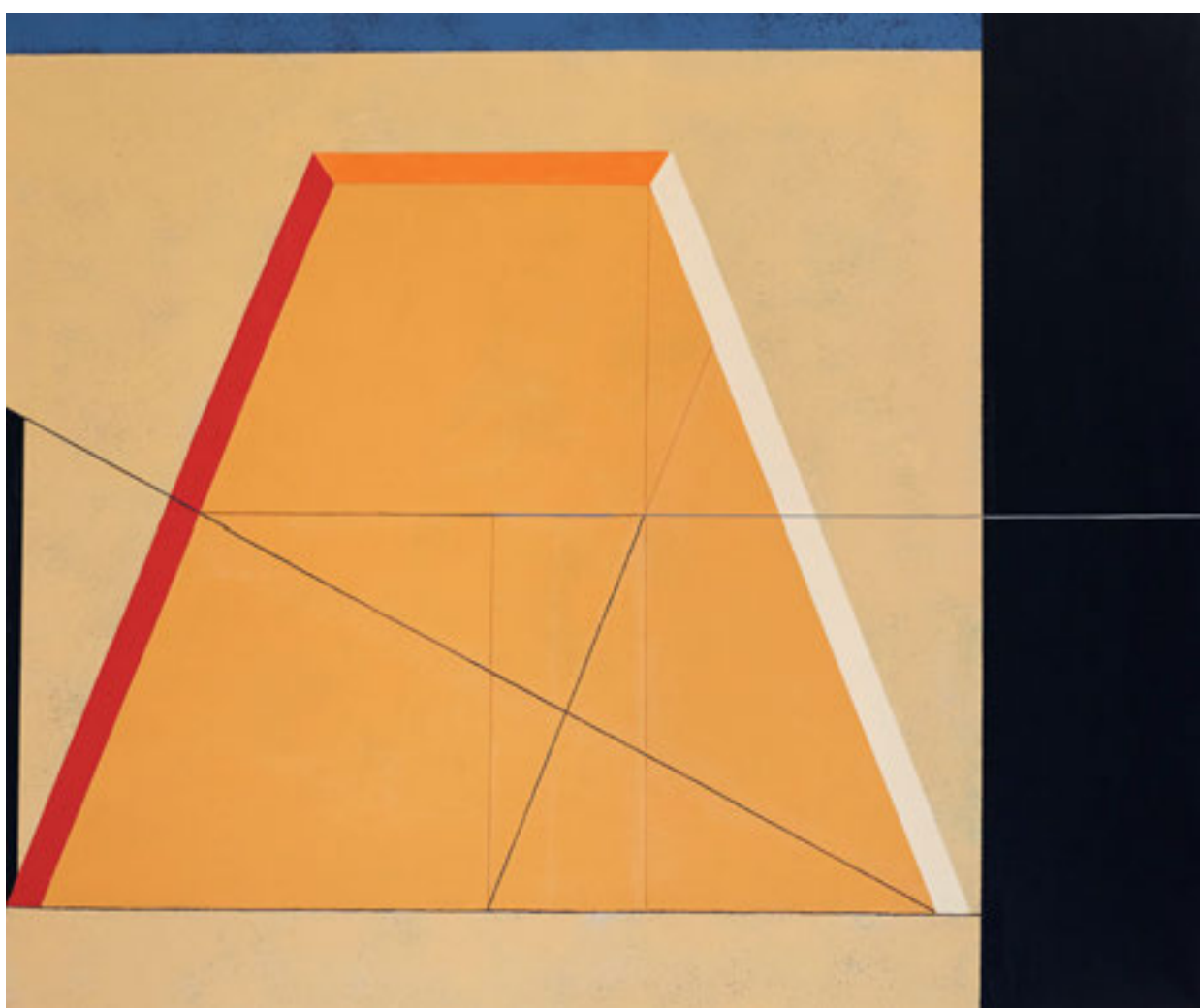

LÖVÉTEI LÁZÁR LÁSZLÓ
Harghita cristata
(Részlet a Feketemunkából)

Tolnai Ottónak,
egy fénykép kísérőszövegeként

rég volt ilyen szép a Hargita
mondod félhangosan
cakkra pontosan egy hónapja nem láttad
egy hónap nem olyan nagy idő
most mégis örülsz neki
mármint a hegynek
pláne így
hogy tényleg szép
felhőből fehér taréja van neki
mint egy megöszült tarajos götte
mondod félhangosan
nem tudod
a tarajos götte megöszül-e
kutyát-lovat láttál már megöszülni
kutyát-lovat sirattál már el
tarajos götét még nem
kár hogy nem állat
mármint a Hargita
mert elkeresztelnéd *Tarajos Hargitának*
latinul *Harghita cristatának*
hogy elegánsabb legyen
vigyáznál rá
széltül is óvnád
szeretgetnéd a magad módján
mint huszonnégy év múlva fiad Orót az aranyhalat
büszke lennél rá
mármint a hegyre
pórázon sétáltatnád
ahogy az örült francia
romantikus költő
Gérard de Nerval
sétáltatott a korzón egy rákot
nagyot nézne a szomszédság
sőt ország-világ csodájára járna
bolond egy kicsit mondanák
nem a hegy
hanem a fiatalember
egy hegyet sétáltat pórázon
valamikor vulkán volt
nem a fiatalember
hanem a hegy
nem kell félni tőle
már nem *aktív*
mint egy kezes bárány
elviseli hogy sétáltassák
legalább törődnek velem
gondolná a hegy
a *Harghita cristata*
ha állat volna
de így is szép
felhőből fehér taréja van neki
mint egy megöszült tarajos götte
mondod félhangosan

ősz öreg
ez a jelző is megfordul a fejedben
pedig ezt általában emberre szokták alkalmazni
túlzás egy hegyet le~~őszö~~regezni
még ha állat is
maradjunk annyiban
mondod félhangosan
hogy tényleg rég volt ilyen szép

Konok Tamás: Színes piramis